

§ 12. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 8 kommer til anvendelse på alle erhvervelser, der anmeldes til tinglysning efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Der kan kun meddeles påbud efter § 4, stk. 1, for så vidt angår ejendomme, der er erhvervet efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Den, der ved lovforslagets frem-

sættelse lovligt drev erhvervsmæssig virksomhed, som omfattes af bestemmelsen i § 1, har krav på tilladelse til videreførelse af virksomheden i samme omfang som hidtil, hvis ansøgning herom indgives inden 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Planlægningslovgivningen omfatter navnlig byplanloven, byggeloven, by- og landzoneloven, naturfredningsloven og landbrugsloven. I denne lovgivning er der hjemmel for det offentlige til i vid udstrækning at fastlægge rammerne for anvendelsen af Danmarks jord, og der er i vidt omfang tillagt det offentlige kontrol med forandringer i denne arealanvendelse.

Eksempelvis kan et areal i landzone ikke udnyttes til sommerhusbebyggelse, medmindre arealet fastlægges som sommerhusområde i en bygnings- eller byplanvedtægt, eller zonenlovsmyndigheden (amtsrådet eller byudviklingsudvalget) giver tilladelse dertil i det enkelte tilfælde.

Inden for de allerede fastlagte sommerhusområder findes ca. 150.000 sommerhuse og plads til et lignende antal. De respektive bygnings- og byplanvedtægter indeholder mere eller mindre detaljerede regler for udstykning, bebyggelse og benyttelse af disse områder.

Den gældende planlægningslovgivning må anses for i det væsentlige at give det offentlige tilfredsstillende muligheder for at regulere anvendelsen af landets areal og herunder bestemme takten i ønskelige ændringer af arealanvendelsen. På enkelte felter må de gældende bestemmelser dog bedømmes som utilstrækkelige.

En reform af planlægningslovgivningen er under forberedelse. Reformens hovedsigte er en forenkling af lovgivningen og de enkelte plantyper og en decentralisering af de administrative beføjelser på grundlag af en lovbestemt lands- og regionplanlægning.

Det er regeringens agt at fortsætte forberedelsen af denne lovreform, men regeringen finder det samtidig påkrævet, at der forlods gennemføres forskellige lovændringer til styrkelse af samfundets indseende med arealanvendelsen særligt i det åbne land

og i områder af betydning for befolkningens rekreative interesser.

Regeringen har tillige til hensigt at gennemføre en aktiv rekreativ politik og søge tilvejebragt alternativer til den traditionelle sommerhusbebyggelse langs landets kyster, hvor der snart ikke længere vil være mulighed for en fortsættelse af den hidtidige udvikling, og samtidig fremme etableringen af de såkaldte naturparker rundt i landet.

Som led i denne politik agter regeringen at søge den nødvendige hjemmel til erhvervelse for det offentlige af jord, som er hensigtsmæssigt beliggende for en udnyttelse til feriecentre, marinaer, campingpladser, kolonihaver og anden rekreativ anvendelse, også for endags-turister, eller som det er af afgørende betydning at friholde for bebyggelse eller anden udnyttelse. I den udstrækning, hvori arealet i overensstemmelse med en nærmere planlægning skal udnyttes til bebyggelsesformål og lignende, bør jorden almindeligvis stilles til rådighed for almennyttige foretagender. En sådan erhvervelsespolitik vil have såvel et beskyttelsesmæssigt som et socialt sigte. Det vil derigennem være muligt at fremme former for fritids- og friluftsliv af en mere bredt socialt orienteret karakter, end det hidtil ofte har været tilfældet.

Lovforslaget om sommerhuse og camping m. v. vil være et led i de nævnte foranstaltninger.

Lovforslagets hovedindhold er bestemmelser, der

1) giver det offentlige indseende med den erhvervsmæssige udlejning af sommerhuse m. v. og arealer til camping (kap. 1),

2) styrker mulighederne for at sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af de områder, der er udlagt til sommerhusbebyggelse (kap. 2), og

3) regulerer selskabers og foreningers adgang til at erhverve fast ejendom til rekreativ anvendelse (kap. 3).